

POSITIIVINEN KRISTILLISYYS

Väinö Hotti

Positiivisesti ajatteleva ihminen pitää haasteista. Hän kokee, että vaikeat ajat kuuluvat elämään, ja ne tulee kohdata rohkeasti. Vaikeudet kasvattavat luonnetta ja antavat elämänkokemusta. Positiivinen ihminen uskoo siihen, että kaikesta selviää – ja hän myös pyrkii selviämään.

Negatiivinen ihminen puolestaan pelkää vastoinkäymisiä, sillä ne muistuttavat epäonnistumisesta. Rankat ajat sekä koettelemukset kauhistuttavat, sillä negatiivinen ihminen ajattelee, ettei niistä kuitenkaan selviä. Hänellä on pessimistinen asenne jo alusta alkaen (Netti).

Vimpelin positiivisin kunniamaininta annetaan henkilölle, joka voi olla kuka tahansa kuntalainen! Vimpelin positiivisin on henkilö, joka valovoimaisuudellaan ja positiivisuudellaan kannustaa muita, hän ei puhu pahaakaan eikä korosta negatiivisuutta, hän on ystävällinen ja lämmin henkilö, joka ajaa yhteistä hyvää. Kunniamaininta voidaan antaa myös erityisen hyvästä ja positiivisesta asiasta, tapahtumasta tms. jonka syntymiseen henkilö on vaikuttanut ratkaisevasti (Netti).

Samat kriteerit

On huomattava, että yhteiskunnan positiiviset kriteerit siirtyvät pääsääntöisesti sellaisenaan hengelliselle kentälle. Samoilla kriteereillä operoidaan molemmissa!

Suosittu hengellisessä kentässä

Tämä kristillisyyden muoto on erittäin suosittu – ja se nähtävästi jatkuvasti valloittaa uusia alueita. **KAIKKI, MIKÄ ON POSITIIVISTA, ON MYÖS KRISTILLISTÄ! MIKÄÄN MUU EI OIKEASTAKAAN OLEKAAN KRISTILLISTÄ!** Se on eri-ikäisten suosiossa ja myös erilaisten kansanryhmien kannattama. Populismi on tässä oleellinen tekijä. **RISTIN PAHENNUS ON POISTETTU – JA SIIRRYTTY HALPAAN ARMOON!**

Eurokristillisuus

On helppo väittää, että tällä kristillisyydellä on kannatusta Euroopan laajuisesti. Näin pelkästään koko väestöä ajatellen. Lisäksi se on merkittävä sikäli, että sitä kautta järjestöt pääsevät asiakkaitensa eurokukkarolle – taloudellinen kannatus on taattu. Jokainen menestyvä kristillinen yritys ei voi ajatellakaan muuta kristillisyyden vaihtoehtoa!

MILLAINEN ON POSITIIVINEN KRISTITTY?

1. Tavallinen kansalainen. Hän ei poikkea muista ihmisistä millään merkittävällä tavalla. Suhteessa uskoon ja uskontoon hän noudattaa ”yleisuskonnollisuuden laveaa kaavaa”.
2. Hänen kristillisyytensä harrastus painottuu ”sosiaaliseen evankeliumiin”. Hän arvostaa nimenomaan ”kännen evankeliumia”.
3. Erotusta ihmisten välillä ei tehdä. Kaikki me olemme samanarvoisia Jumalan luomina. Hänen kristillisyytensä on nimenomaan **1.uskonkappaleen kristillisyyttä**.
4. Jokaista ihmistä on kunnioitettava omana persoonanaan. Vaatimuskristillisyyks ei ole oikeaa. Jokaisen päättä on silitettävä.
5. Mitään murrosta ei tarvita uskoontuloon. Kelpaamme sellaisenaan Jumalalle.
6. Pikku hiljaa itsekukin kasvaa Jumalan lapseuteen. Kasvatuskristillisyyks!
7. Laki - evankeliumi – tie ei ole oikea tie:

”Luther sanoi, että kukaan paaveista ei ole häntä kiusannut niin paljon kuin Agricola (Johannes). Agricola väitti, että katumusta ei synnytä laki, vaan evankeliumi, joten kristillisessä kirkossa ei sovi lainkaan saarnata lakia. ’Kymmenen käskyä kuuluu raastupaan eikä saarnastuoliin. Kaikki ne, jotka ovat tekemisissä Mooseksen kanssa, menevät varmasti perkeleen huomaan. Hirteen Mooseksineen`! (TK 53).

8. Jokainen on hyväksyttävä sellaisena kuin hän on – ilman vaatimuksia.

VALLITSEVAN TILANTEEN VANHURSKAUTTAMINEN!

9. Uskoontulo on jokaisella erilaista; siihen ei välttämättä sisälly lainsaarnaa eikä synnin tuntoa. Jokainen ”hurahtaa” uskoon tavallaan. Kenenkään uskoa ei ole lupa mitata eikä arvostella.
10. Lakia ei tarvita uskoon tullessa - eikä myöskään uskonkilvoituksessa (lain 3. käyttö).
11. Dogmaattinen puoli on vieras alue. Opillinen orientoituminen heikkoa. Sentimentalisuus on keskeistä. Tähän liittyy myös oleellisena erilainen musiikki. Näistä johtuen tämä uskonto on erikoisesti naisten ja nuorten suosima.
12. Tavallisesti tällainen kristitty ei lainkaan käsitä EKKLESIAA. Joku lahko muotoutuu ennen pitkää hänen hengelliseksi kodikseen.

13. Hän ei halua ”erota ruodusta uskovaiseksi ”; hän haluaa olla tavallinen kansalainen. Hänelle ”muukalaisuus” on tuntematon asia. Suomen kansalaisuus merkitsee hänelle samalla Jumalan valtakunnan kansalaisuutta.
14. Hänelle on tuntematon jako Jumalan lasten ja maailman välillä.
15. Hänelle kristillisyyden lähinnä ”diakoniaa”.
16. Hän ei koe, että Jumalan kansa olisi jotenkin erikoisasemassa. Hänellä ei ole tähän kansaan mitään erikoista suhdetta tai rakkautta.
17. Evankeliumi ei ole ilosanomaa, vaan äitelää siirappia!
18. Evankeliointi ei sovi hänelle. Seurakunta työ menee viihteen puolelle. Se on ”vuohien huvittamista”. **Raamatun antama tehtävä taas on vuohien tekeminen lampain – uudestisyntymisen kautta.**
19. Parannussaarna on tuntematon – **antinomismi** (lain kumoaminen) on vallalla!
20. Ahdas portti ja kaita tie ovat vieraita:
”Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie laava, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät” (Matt.7:13,14).
- ”Portti on ahdas ja tie kaita, mutta paikoin alkaa olla niin, että portti tehdään tulijaa myöten, samoin tiekin”* (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.82).
21. Positiivinen usko on JOKAMIEHEN USKO:
*”ja että me pelastuisimme nurjista ja häijyistä ihmisistä; sillä **usko ei ole joka miehen**”* (2. Tess.3:2).
22. Se on kaunista humanismia; siitä puuttuvat Raamatun raamit!
23. Raamatun vanhurskauttaminen, uudestisyntyminen ja pyhitysoppi ovat tuntemattomat.
24. Siinä askarrellaan ainoastaan ”tämänpuoleisissa”:
”Kirkkokaan ei näytä aina muistavan, ettei se ole olemassa tehdäkseen päiväperhosten hetken lentoa mahdollisimman ruusunhohteiseksi” (Osmo Tiilikä, Kuolema, s, 26).
25. Sananjulistuksessa on luovuttu laki – evankeliumi – perusakselilta!
26. Tämä ei ole Raamatun uskoa, vaan IHMISKEKSINTÖÄ!